

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 12.7.2006
KOM(2006) 382 lopullinen

2006/0133 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa yhteisön alueella ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta

(komission esittämä)

{SEK(2006) 925}

{SEK(2006) 926}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Matkaviestinpalvelujen asiakkaiden mahdollisuus käyttää matkapuhelintaan puhelujen soittamiseen ja vastaanottamiseen ulkomailla ('kansainvälinen verkkovierailu') on tärkeä osa tätä palvelua, ja se vaikuttaa osaltaan yhteisön yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen hyvinvointiin. Kuluttajajärjestöt, sääntelijät ja poliittiset vaikuttajat ovat kuitenkin todenneet sitkeäksi ongelmaksi korkeat hinnat, joita matkaviestimien käyttäjät joutuvat tästä palvelusta maksamaan. Vaikka ongelmaan on viime vuosina pyritty löytämään voimassa olevan sääntelyjärjestelmän puitteissa monia ratkaisuja, millään niistä ei ole onnistuttu alentamaan hintoja tasolle, joka heijastaisi palvelujen tarjonnasta aiheutuvia kustannuksia.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena onkin muuttaa nykyistä sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää ja luoda tarvittava oikeusperusta konkreettisille ja oikea-aikaisille toimille, joilla verkkovierailuhintoja voidaan alentaa merkittävästi koko yhteisössä yhdenmukaisella tavalla. Tähän pyritään soveltamalla periaatetta, jonka mukaan hinnat, joita yhteisössä matkustavat yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät verkkovierailupalveluista maksavat, eivät saisi olla kohtuuttoman paljon korkeampia kuin hinnat, joita he maksavat kotimaassaan ('eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaate').

Jotta tavoite saavutettaisiin oikeasuhteisella tavalla, yhteisössä toimiviin maanpäällisten matkaviestinverkkojen operaattoreihin on päätetty soveltaa enimmäishintoja, joita ne voivat periä jäsenvaltiosta toiseen soitettavien puhelujen verkkovierailuista tukku- ja vähittäismyyntitasolla.

- **Yleinen tausta**

Euroopassa matkustavien matkaviestinasiakkaiden korkeista verkkovierailuhinnoista johtuvaa ongelmaa käsiteltiin ensimmäisen kerran vuoden 1999 puolivälissä, kun komissio päätti suorittaa alakohtaisen selvityksen kansallisista ja kansainvälisistä verkkovierailuista. Tämä johti siihen, että komissio käynnisti eräitä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Saksassa toimivia matkaviestinoperaattoreita vastaan menettelyt EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan aiemmasta rikkomisesta.

Kansainväliset verkkovierailut tunnustettiin myös mahdolliseksi ennakkosääntelyn kohteeksi vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä, kun merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla 11. helmikuuta 2003 annetussa suosituksessa yhdeksi merkitykselliseksi markkinaksi yksilöitiin kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansalliset tukkumarkkinat yleisessä matkaviestintäverkossa.

Eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG) totesi toukokuussa 2005, että: vähittäismyyntihinnat olivat erittäin korkeita, ilman että tälle olisi mitään selkeää perustetta; että tämä näytti johtuvan sekä ulkomaisen isäntäverkon operaattorin perimistä korkeista tukkuhinnoista että – monissa tapauksissa – asiakkaan oman verkko-operaattorin perimistä korkeista vähittäistason voittomarginaaleista; että tukkuhinnoista saatuja alennuksia ei useinkaan siirretty vähittäisasiakkaalle ja että kuluttajilla ei useinkaan ollut selkeitä tietoja verkkovierailujen hinnoista.

Lokakuussa 2005 komissio toi esille kansainvälisten verkkovierailujen korkeat hinnat ja hintojen puutteellisen avoimuuden julkaisemalla kuluttajille suunnatun verkkosivun, jossa vahvistui, että hinnat olivat useissa tapauksissa selvästi liian korkeita ja että hinnoissa esiintyi yhteisön alueella perusteettomia eroja, vaikka puhelut olivat luonteeltaan samanlaisia.

Euroopan parlamentti antoi 1. joulukuuta 2005 Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyä ja markkinoita vuonna 2004 koskevan päätöslauseelman, jossa se suhtautui myönteisesti komission aloitteeseen avoimuuden lisäämisestä kansainvälisissä verkkovierailuissa ja pyysi komissiota kehittämään uusia aloitteita, joilla voitaisiin alentaa valtioiden rajat ylittävien matkapuhelujen hintoja.

Joulukuussa 2005 ERG-ryhmä ilmoitti komissiolle pelkäävänsä, että kansallisten sääntelyviranomaisten toimet eivät riitä ratkaisemaan korkeiden hintojen ongelmaa, ja totesi että verkkovierailu muodosti poikkeuksellisen tapauksen, jossa sääntelyjärjestelmän soveltaminen ei tulisi ratkaisemaan kuluttajille mitä ilmeisimmin aiheutuvaa haittaa.

Maaliskuussa 2006 Eurooppa-neuvosto pani päätelmissään merkille verkkovierailuhintojen alentamisen merkityksen kilpailukyvyille tilanteessa, jossa tarvittiin kohdennettua, tehokasta ja yhdennettyä tieto- ja viestintäteknologiapolitiikkaa niin Euroopan kuin jäsenvaltioidenkin tasolla talouskasvua ja tuottavuutta koskevien uudistetun Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi.

Vaikka jotkin operaattorit ovatkin ilmoittaneet aikeistaan alentaa kansainvälisten verkkovierailupalvelujensa hintoja EU:n aloitteiden mukaisesti, alalla ei yleensä ottaen reagoitu niin voimakkaasti, että tämän ehdotuksen tavoitteet olisi voitu saavuttaa ilman sääntelyä. Ennen kaikkea ei ole takeita siitä, että ehdotuksessa kaavailut hintojen alennukset koituisivat kaikkien kansainvälisten verkkovierailuasiakkaiden hyödyksi.

Tällä ehdotuksella pyritäänkin luomaan yhdenmukainen oikeusperusta, joka helpottaisi sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamista.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Yhteisön ja kansallisen kilpailuoikeuden välineet antavat toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä seuraamuksia yksittäisten yritysten kilpailun vastaisesta käyttäytymisestä. Kilpailuoikeuden välineet kohdistuvat kuitenkin yksittäisiin yrityksiin eivätkä ne niin muodoin tarjoa ratkaisua, joka takaisi kaikkien sähköisen viestinnän käyttäjien ja markkinatoimijoiden edun yhteisössä.

Nykyinen sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä sisältää mekanismin ennakkosääntelyvelvoitteiden asettamiseen sähköisen viestintäalan yrityksille. Se perustuu ennakkosääntelyn alaisten merkityksellisten markkinoiden määrittelyyn ja sääntelyviranomaisten suorittamiin markkina-analyysiin. Jos jokin yritys todetaan hallitsevaksi markkinavoimaksi merkityksellisillä markkinoilla, sille voidaan asettaa sääntelyvelvoitteita. Yhdeksi tällaisista merkityksellisistä markkinoista on määritelty kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansalliset tukumarkkinat yleisissä matkaviestinverkoissa. Toisaalta vastaavien palvelujen vähittäismarkkinoita ei ole määritelty merkityksellisiksi markkinoiksi, koska verkkovierailupalveluja ei vähittäismyyntitasolla osteta erikseen vaan ne muodostavat vain yhden osan laajempaa kuluttajatuotetta. Niinpä kansainvälisten verkkovierailupalvelujen erityispiirteiden ja valtioiden rajat ylittävän luonteen johdosta sääntelijät eivät ole näillä menettelyillä kyenneet ratkaisemaan kansainvälisten verkkovierailujen korkeiden hintojen ongelmaa.

Yhteisön sääntelyjärjestelmä voi eittämättä jättää jäsenvaltioille jonkin verran toimintavapauksia kansainvälisten verkkovierailumarkkinoiden hintaongelmien ratkaisemiseksi muillakin lainsäädäntötoimilla, kuten kuluttajansuojalainsäädännön kautta. Kun kuitenkin otetaan huomioon kansainvälisten verkkovierailupalvelujen valtioiden rajat ylittävä luonne, jossa tukkukauppiat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa kuin palveluja käyttävät kuluttajat, tällaisen lainsäädännön antaminen ei toimisi vaan aiheuttaisi vain erilaisia tuloksia eri puolilla yhteisöä vailla minkäänlaista yhdenmukaisuutta, jonka puolestaan tämä ehdotus varmistaa.

Nykyisen sääntelyjärjestelmän mukaan (puitedirektiivin 2002/21/EY 19 artikla) komissio voi antaa suosituksia säännösten yhdenmukaisesta soveltamisesta. Tällainen suositus ei olisi kuitenkaan tehokas, koska se ei ole oikeudellisesti sitova, ja jäsenvaltiolla, jolle suositus osoitetaan, olisi edelleenkin käytettävissään vain olemassa olevat sääntelyvälineet.

Verkkovierailujen vähittäis- ja tukkumarkkinat omaavat ainutlaatuisia piirteitä, jotka oikeuttavat poikkeukselliset toimenpiteet, jotka ovat laajakantoisempia kuin vuoden 2002 sääntelyjärjestelmän mekanismit.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Tämä ehdotus on yhdenmukainen kasvua, kilpailua ja työpaikkojen luomista edistävän uudistetun Lissabonin strategian ja siihen liittyvän komission i2010-aloitteen kanssa. Lisäksi Eurooppa-neuvosto korosti maaliskuussa 2006 nimenomaisesti, kuinka tärkeää on alentaa kansainvälisiä verkkovierailuhintoja.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komissio käynnisti kaksivaiheisen kuulemisen alkuvuodesta 2006¹. Ensimmäisellä kierroksella pyydettiin yleistä palautetta suurista linjoista. Toisella kierroksella keskustelun pohjaksi annettiin konkreettisempi sääntelymalli. Näiden kahden vaiheen aikana saatiin 152 vastausta eri sidosryhmiltä, kuten operaattoreilta, kansallisilta sääntelyviranomaisilta, jäsenvaltioilta, kaupan alan ja käyttäjien järjestöiltä jne.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kuuleminen osoitti, että komission tavoite – verkkovierailuhintojen alentaminen – sai laajaa kannatusta jäsenvaltioiden, kansallisten sääntelyviranomaisten, kuluttajaryhmien ja jopa joidenkin operaattoreiden piirissä. Vaikka useimmat operaattorit vastustivat sääntelyä ja katsoivat, että markkinoilla on kilpailua ja että hinnat ovat halpenemassa, eräät ehdottivat joko itsesääntelyä tai jonkinasteista sääntelyä.

---

¹ Ensimmäinen kuuleminen tapahtui 20.2.2006–22.3.2006 ja toinen 3.4.2006–12.5.2006. Tulokset ovat saatavilla Internetissä osoitteessa:
http://ec.europa.eu/information_society/activities/roaming/internal_market/consultation/index_en.htm.

Palautteen perusteella komissio mukautti alkuperäistä ”kotihinnoitteluperiaatettaan”, jossa kansainväliset verkkovierailuhinnat oli kytketty hintoihin, joita verkkovierailuasiakkaat maksavat vastaavista puhelusta kotiverkossaan, ja kehitti ”eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaatteen”, jossa verkkovierailuhintoja lähennetään kotimaan hintoihin soveltamalla yhteisiä yhteisön laajuisia enimmäishintarajoituksia. Tämä turvaa korkeatasoisen kuluttajansuojan ja turvaa samalla kilpailun.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Julkisen kuulemisen yhteydessä intressitahoilta saadun palautteen lisäksi ei tarvittu muuta ulkopuolista asiantuntemusta.

- **Vaikutusten arviointi**

Tämän ehdotuksen vaikutuksia arvioitaessa tarkasteltiin seuraavia eri vaihtoehtoja: ei politiikan muutosta, itsesääntely, yhteissääntely, ei-sitova säädös ja kohdennettu sääntely.

”Ei politiikan muutosta” -vaihtoehdossa turvauduttaisiin markkinoiden ja teknologian kehittymiseen ongelman ratkaisemisessa ja jatkettaisiin olemassa olevien sääntelyvälineiden ja kilpailuoikeuden keinojen käyttöä. Todettakoon, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat jo ilmoittaneet, että nykyiset sääntelyvälineet eivät riitä ongelman ratkaisemiseen.

Myös itsesääntelyä ja yhteissääntelyä pohdittiin, vaikka tähän päivään mennessä ala ei itse ole tehnyt kattavaa aloitetta tällaisten toimien ehdottamiseksi. Tällaisten lähestymistapojen yleistä tavoitetta voisi uhata se riski, että tietyillä kuluttajilla hinnat säilyisivät erittäin korkeina siitäkin huolimatta, että keskimääräiset alenisivat.

Ongelman ratkaisua suositusten tai muiden ei-sitovien säädösten avulla analysoitiin myös. Kun kuitenkin otetaan huomioon kansainvälisten verkkovierailujen kuluttajahintaongelman rakenteellinen luonne ja se, että yhteisön sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän säännökset ovat osoittautuneet riittämättömiksi ongelman ratkaisuun, oli ilmeistä, että haluttuihin tavoitteisiin ei päästäisi sellaisilla aloitteilla, jotka eivät muuttaisi korjaavien toimien oikeudellisia puitteita.

Kohdennetun sääntelyn osalta analysoitiin kolmea erilaista lähestymistapaa: pelkkää tukkutason sääntelyä, pelkkää vähittäistason sääntelyä ja näiden yhdistelmää.

Tukkutason sääntely ratkaisisi korkeiden hintojen ongelman ainoastaan operaattoreiden välillä, mutta se ei takaisi, että tukkuhintojen alennukset siirrettäisiin verkkovierailujen vähittäisasiakkaille, koska operaattoreilla ei olisi kilpailupaineita tehdä niin. Näin ei voitaisi varmistaa eurooppalaisten verkkovierailuasiakkaiden vähittäishintojen huomattavia alennuksia.

Myös vähittäistason sääntelyä pohdittiin, koska sillä päästäisiin ongelmaan suoraan käsiksi. Tukkutason sääntelyn jääminen yksipuoliseksi saattaisi kuitenkin jättää pienemmät operaattorit hintaruuvien kohteeksi, mikä johtaisi palvelun laajamittaiseen lopettamiseen.

Lopuksi pohdittiin tukku- ja vähittäistason sääntelyn yhdistelmää useina eri variaatioina. Arvioinnin lopputuloksena oli, että tukku- ja vähittäistason sääntelyn yhdistelmä, johon sisältyvät yhteiset yhteisön laajuiset enimmäishintarajoitukset niin tukku- kuin vähittäistasolla, on paras ratkaisu.

3. EHDOTUKSEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksella perustetaan ”eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaatteeseen” perustuvat yhteiset, yhteisön laajuiset enimmäishintarajoitukset maksuille, joita matkaviestinoperaattorit voivat verkkovierailujen tukkutarjonnassa periä matkapuheluista, jotka soitetaan vierailuverkosta yhteisön alueella ja jotka laskevat niin ikään yhteisössä sijaitsevaan yleiseen puhelinverkkoon.

Enimmäishintarajoituksissa otetaan huomioon kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tarjonnan peruskustannusten erot puheluissa, jotka soitetaan johonkin kohteeseen vierailumaassa, ja puheluissa, jotka soitetaan kotimaahan tai kolmanteen yhteisössä sijaitsevaan maahan. Ehdotuksessa asetetaankin tämän vuoksi alhaisempi tukkuhintarajoitus ensin mainituille puheluille (kaksi kertaa yhteisön keskimääräinen kohdeverkkomaksu huomattavaksi markkinavoimaksi määriteltyjen matkaviestinoperaattoreiden osalta) ja korkeampi hintarajoitus toiseksi mainituille puheluille (kolme kertaa yhteisön keskimääräinen kohdeverkkomaksu tällaisten operaattoreiden osalta).

Jotta varmistettaisiin, että verkkovierailupalvelujen vähittäismyyntitasolla ei esiintyisi hintaruuvia, ehdotuksessa asetetaan myös vähittäistason enimmäishintarajoitukset samoille verkkovierailupuhelutyypeille. Rajoitukseksi on asetettu 130 prosenttia soveltuvasta tukkuhintarajoituksesta.

Eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaatteen mukaisesti ja jotta varmistettaisiin, että ulkomailla yhteisön alueella matkustavien verkkovierailuasiakkaiden vastaanottamien puhelujen hinnat heijastaisivat paremmin tällaisen palvelun tarjoamiskustannuksia niiden kotioperaattorille, ehdotuksella säädetään myös tällaisille hinnoille enimmäisrajoitus.

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamiselle säädetyt hintarajoitukset tulevat voimaan kuuden kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

Ehdotuksella parannetaan vähittäishintojen avoimuutta velvoittamalla operaattorit antamaan verkkovierailuasiakkailleen pyynnöstä ja veloituksetta asiakaskohtaista tietoa verkkovierailujen vähittäishinnoista. Asiakas voi valita, vastaanottaako hän tiedot puhelimitse vai tekstiviestinä (SMS). Operaattoreiden on annettava lisäksi tietoa verkkovierailuhinnoista asiakkaiden tehdessä liittymäsopimuksia ja annettava asiakkailleen säännöllisesti ajantasaista tietoa hinnoista sekä mahdollisista merkittävistä hintamuutoksista.

Ehdotuksessa annetaan myös kansallisille sääntelyviranomaisille valtaa ja vastuuta määräysten noudattamisen valvonnassa nykyisen sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä niille annetun roolin mukaisesti. Niiden tehtävä on myös seurata verkkovierailuasiakkaille tarjottavien puhelu- ja datapalvelujen tukku- ja vähittäishintojen kehitystä, mukaan luettuina tekstiviestipalvelut (SMS) ja multimediasivestipalvelut (MMS).

Ehdotuksessa muutetaan lisäksi nykyisen sääntelyjärjestelmän ja tarkkaan ottaen puitedirektiivin (2002/21/EY) säännöksiä siten, että ehdotuksen sisältämien toimenpiteiden erityisasema sääntelyjärjestelmässä tunnustetaan. Samalla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmän yleisiä säännöksiä sovelletaan edelleenkin ehdotuksella säänneltyihin verkkovierailupalveluihin (sen erityisvaatimusten mukaisesti).

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 95 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan siltä osin kuin ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Koska ehdotuksen kattamat verkkovierailupalvelut ovat luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä, eli tukkutasen verkkovierailupalveluja tarjoavat operaattorit sijaitsevat eri jäsenvaltioissa kuin asiakkaan kotioperaattori, ja koska ehdotettu säädös edellyttää yhteisön nykyisen sääntelyjärjestelmän muuttamista, pelkillä jäsenvaltioiden toimilla ei kyetä saavuttamaan ehdotuksen tavoitteita.

Pelkät jäsenvaltioiden toimet ehdotuksessa käsiteltyjen ongelmien ratkaisemiseksi voisivat aiheuttaa yhteensopivuusongelmia nykyisen yhteisön sääntelyjärjestelmän kanssa (jos sitä jätettäisiin muuttamatta) ja/tai johtaa erilaisiin tuloksiin, mikä vaarantaisi sisämarkkinoiden toteuttamisen.

Koska verkkovierailupalvelujen tarjonta yhteisössä vaikuttaa jo lähtökohtaisesti kaikkiin jäsenvaltioihin ja sivuaa eri jäsenvaltioissa toimivien tahojen intressejä samanaikaisesti, tarvitaan yhdenmukainen yhteisön tason lähestymistapa säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja kuluttajien ja yritysten etujen turvaamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa.

Koska ehdotetut toimet edellyttävät yhteisön nykyisen sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän muuttamista ja yhteisten syrjimättömien takeiden luomista matkaviestinasiakkaille ja operaattoreille koko yhteisössä, jäsenvaltioiden toimin ei pystytä saavuttamaan ehdotuksen tavoitteita hallitusti, yhdenmukaisesti ja riittävän nopeasti, minkä vuoksi tavoite voidaan saavuttaa paremmin yhteisön toimin.

Ehdotus on sen vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksen mukaisilla sääntelytoimilla häiritään mahdollisimman vähän niiden kohteena olevien yritysten kaupallista toimintaa. Enimmäishintarajoitusten asettaminen tukku- ja vähittäistasolla varmistaa kilpailuedellytysten mahdollisimman vähäisen vääristymisen tavoitteiden mukaisesti, koska se säilyttää operaattoreiden vapauden kilpailla ja eriyttää tarjontaansa säädettyjen hintarajoitusten puitteissa. Kaikista pohdituista sääntelyvaihtoehdoista se muodostaa myös vähäisimmän riskin muiden asiaan liittyvien mutta erillisten matkaviestintämarkkinoiden vääristymiseen niin vähittäis- kuin tukkutasollakin. Säädösehdotus jättää myös sääntöjen noudattamisen sähköisestä viestinnästä vastaavien sääntelyviranomaisten tehtäväksi kaikissa jäsenvaltioissa, koska ne sijaitsevat lähimpänä markkinoita ja operaattoreita.

Ehdotuksessa perustettavaksi esitettävän menettelyn yksinkertaisuuden sekä sen vuoksi, että asetusta sovelletaan yhteisössä sellaisenaan, sen hallinnolliset ja taloudelliset rasitteet yhteisölle, kansallisille hallituksille ja viranomaisille jäävät mahdollisimman vähäisiksi. Se ei edellytä siirtämistä kansalliseen lainsäädäntöön eikä laajoja täytäntöönpanotoimia, ja sen noudattamisen valvonta kuuluu kansallisten sääntelyviranomaisten normaaliin toimenkuvaan. Itse asiassa ehdotus keventää kansallisten sääntelijöiden hallinnollista taakkaa siltä osin, että niiden ei enää tarvitse omalla alueellaan analysoida ja tarkistaa määräajoin kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansallisia tukkumarkkinoita yleisissä matkaviestinverkoissa.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Ongelman kiireellisyys ja sitkeys edellyttävät eurooppalaisen kuluttajan kannalta yksinkertaista, tehokasta ja ripeää ratkaisua, jota sovelletaan yhdenmukaisesti koko yhteisössä ilman kansallisia täytäntöönpanotoimia. Kansallinen täytäntöönpano hidastaisi säännösten vaikutusta todennäköisesti huomattavasti joissakin jäsenvaltioissa, mikä vääristäisi matkaviestinoperaattoreiden kilpailuedellytyksiä eri jäsenvaltioissa. Siksi haluttu tavoite voidaan saavuttaa vain asetuksella.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella luodaan oikeusvarmuutta niin matkaviestinasiakkaille kuin markkinatoimijoillekin: nykyisen järjestelmän mekanismit, joiden soveltaminen puhelujen kansainvälisiin verkkovierailuihin on epävarmaa, korvataan yksinkertaisella mekanismilla, joka on kaikkien osapuolten kannalta läpinäkyvä ja ennakoitava.

Ehdotuksella poistetaan kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävä kerätä laajamittaisesti monimutkaista tietoa ja analysoida kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansallisia tukkumarkkinoita yleisissä matkaviestinverkoissa. Samoin kansallisten hallitusten ja viranomaisten ei enää tarvitse uhrata resursseja kansallisen tason vaihtoehtoisten ratkaisujen ja strategioiden etsimiseen.

Koska kyseessä on yksinkertainen ja läpinäkyvä hintarajoitus säännellyille verkkovierailupuheluille, ehdotetut toimet eivät aiheuta merkittävää hallinnollista taakkaa yrityksille tai muille intressitahoille. Kansallisten viranomaisten ei enää tarvitse analysoida kansainvälisten verkkovierailujen tukkumarkkinoita, mikä siten keventää myös markkina-analyysien edellyttämien säännöllisten tiedonkeruu- ja kuulemismenettelyjen taakkaa. Ehdotuksen soveltamisessa edellytettävät tiedot ovat jo operaattoreiden valmiiksi tuottamia eivätkä siten aiheuta lisätaakkaa.

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotuksen mukaan asetusta tarkastellaan uudelleen kahden vuoden kuluttua. Jos markkinat tuohon mennessä ovat kehittyneet siihen pisteeseen, että asetusta ei enää tarvita, komissio harkitsee asetuksen kumoamista paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotus on ETAn kannalta merkittävä, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan myös ETAA.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen selitys**

Ehdotuksen 1 artiklassa määritellään asetuksen tarkoitus ja soveltamisala: eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaatteen soveltaminen puhelujen kansainvälisiin verkkovierailupalveluihin yleisissä matkaviestinverkoissa yhteisön alueella matkustettaessa. Eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaatteella pyritään tällaisten käyttäjien korkean tason suojaan asettamalla enimmäisrajoitukset tukku- ja vähittäishinnoille, joita matkaviestinoperaattorit voivat periä yhteisössä tarjottavista kansainvälisistä verkkovierailupalveluista.

Ehdotuksen 2 artiklassa esitetään asetuksen määritelmät. Keskeisiä uusia määritelmiä ovat 'koti-operaattori', 'kotiverkko', 'säännelty verkkovierailupuhelu', 'verkkovierailuasiakas' ja 'vierailuverkko'.

Ehdotuksen 3 artiklassa asetetaan enimmäishintarajoitukset hinnoille, joita matkaviestinoperaattorit voivat periä säänneltyjen verkkovierailupuhelujen tarjonnassa tukkutasolla. Suurin sallittu tukkumaksu säännellyistä verkkovierailupuheluista soittajan kotimaahan tai kolmanteen yhteisössä sijaitsevaan maahan on kolme kertaa keskimääräinen kohdeverkkomaksu, kun taas suurin sallittu tukkumaksu säännellyistä verkkovierailupuheluista johonkin kohteeseen vierailumaassa on kaksi kertaa keskimääräinen kohdeverkkomaksu.

Ehdotuksen 4 artiklassa asetetaan enimmäishintarajoitukset hinnoille, joita kotioperaattori voi periä säännelystä verkkovierailupuhelusta. Tämä on 130 prosenttia puheluun sovellettavasta enimmäistukkuhinnasta (ilman alv:tä).

Ehdotuksen 5 artiklassa säädetään, että 4 artiklan mukaiset enimmäishintarajoitukset tulevat voimaan kuuden kuukauden kuluttua.

Ehdotuksen 6 artiklassa asetetaan enimmäisrajoitukset vähittäishinnoille, joita kotioperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan puhelujen vastaanottamisesta yhteisössä. Tämä on 130 prosenttia 10 artiklan mukaisesti julkaistusta keskimääräisestä kohdeverkkomaksusta (ilman alv:tä).

Ehdotuksen 7 artiklassa parannetaan verkkovierailujen vähittäishintojen avoimuutta velvoittamalla operaattorit antamaan verkkovierailuasiakkaille tietoa näistä hinnoista pyynnöstä ja veloituksesta joko puhelimitse tai tekstiviestillä (SMS). Avoimuutta lisää myös se, että kotioperaattoreiden on annettava tietoa verkkovierailuhinnoista asiakkaiden tehdessä liittymäsopimuksia ja annettava asiakkailleen säännöllisesti ajantasaista tietoa hinnoista sekä mahdollisista merkittävistä hintamuutoksista.

Ehdotuksen 8 artiklassa määritetään kansallisten sääntelyviranomaisten valtuudet ja velvoitteet asetuksen täytäntöönpanon valvonnassa omalla alueellaan.

Ehdotuksen 9 artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan vahvistamaan säännöt seuraamuksille, joita sovelletaan asetuksen säännösten rikkomiseen.

Esityksen 10 artiklassa vahvistetaan 3 ja 6 artiklan mukaisten enimmäishintarajoitusten laskemisessa käytettävän keskimääräisen kohdeverkkomaksun määrittämistä ja julkaisemista koskevat säännöt.

Ehdotuksen 11 artiklassa muutetaan puitedirektiiviä, jotta varmistetaan sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän muodostavien direktiivien ja itse asetuksen yhdenmukainen soveltaminen.

Ehdotuksen 12 artiklassa säädetään asetuksen uudelleentarkastelun määräajasta.

Ehdotuksen 13 artiklassa säädetään, että komissiota avustaa puitedirektiivillä perustettu viestintäkomitea.

Ehdotuksen 14 artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan ilmoittamaan komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta.

Ehdotuksen 15 artiklassa säädetään, että asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 13 artiklassa tarkoitetun komiteamenettelyn mukaisesti.

Ehdotuksen 16 artiklassa säädetään, että asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa yhteisön alueella ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen², ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³, noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjiltä matkapuhelimien käytöstä ulkomailla yhteisön alueella matkustettaessa laskutettavien hintojen korkea taso huolestuttaa kansallisia sääntelyviranomaisia. Eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä⁵ totesi toukokuussa 2005 pitämässään täysistunnossa muun muassa, että vähittäishinnat olivat erittäin korkeita, ilman että tälle olisi mitään selkeää perustetta; että tämä näytti johtuvan sekä ulkomaisen isäntäverkon operaattorin perimistä korkeista tukkuhinnoista että – monissa tapauksissa – asiakkaan oman verkko-operaattorin perimistä korkeista vähittäistason voittomarginaaleista; että tukkuhinnoista saatuja alennuksia ei useinkaan siirretty vähittäisasiakkaalle ja että eri jäsenvaltioiden markkinoiden välillä oli vahvoja kytköksiä.

---

² EUVL C...., s.

³ EUVL C...., s.

⁴ EUVL C...., s.

⁵ Ks. komission päätös 2002/627/EY, tehty 29 päivänä heinäkuuta 2002, sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja käsittelevän eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä komission päätöksellä 2004/641/EY (EUVL L 293, 16.9.2004, s. 30).

- (2) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi)⁶, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu direktiivi 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)⁷, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)⁸, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)⁹ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettu direktiivi 2002/58/EY¹⁰ muodostavat yhdessä ”vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän”, jolla pyritään luomaan yhteisöön sähköisen viestinnän sisämarkkinat ja varmistamaan korkeatasoinen kuluttajansuoja lisääntyneen kilpailun kautta.
- (3) Vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä perustuu periaatteelle, jonka mukaan ennakkosääntelyvelvoitteita asetetaan vain silloin, kun kilpailu ei toimi, ja siinä säädetään¹¹ kansallisten sääntelyviranomaisten säännöllisesti suorittamasta markkina-analyysi- ja velvoitteiden uudelleentarkasteluprosessista, jonka perusteella voidaan asettaa ennakkovelvoitteita sellaisille operaattoreille, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiksi. Tämän prosessin vaiheita ovat merkityksellisten markkinoiden määrittely merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla 11 päivänä helmikuuta 2003 annetun komission suosituksen¹², jäljempänä ’suositus’, mukaisesti määriteltyjen markkinoiden analyysi komission ohjeiden¹³ mukaisesti, huomattavan markkinavoiman operaattoreiden nimeäminen ja ennakkovelvoitteiden asettaminen näille operaattoreille.
- (4) Suosituksessa yksilöidään yhdeksi ennakkosääntelyn alaiseksi markkinaksi kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansalliset tukkumarkkinat yleisessä matkaviestinverkossa¹⁴. Kansallisten sääntelyviranomaisten tekemä työ (sekä itsenäisesti että eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmässä) kansainvälisten verkkovierailupalvelujen kansallisten tukkumarkkinoiden analysoinnissa on kuitenkin osoittanut, että kansallinen sääntelyviranomaisen ei ole vielä tehokkaasti pystynyt puuttumaan kansainvälisten verkkovierailujen tukkuhintojen korkeaan tasoon, koska

---

⁶ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁷ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁸ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁹ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

¹⁰ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

¹¹ Ks. erityisesti puitedirektiivin 14–16 artikla, käyttöoikeusdirektiivin 7 ja 8 artikla sekä yleispalveludirektiivin 16 ja 17 artikla.

¹² Komission suositus, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 497), EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45.

¹³ Komission ohjeet markkina-analyysistä ja huomattavan markkinavoiman arvioimista varten sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevassa yhteisön sääntelyjärjestelmässä (2002/C 165/03), EYVL C 165, 11.7.2002, s. 6.

¹⁴ Markkina 17 liitteessä.

huomattavan markkinavoiman yritysten yksilöinti on vaikeaa kansainvälisten verkkovierailujen erityispiirteiden ja valtioiden rajat ylittävän luonteen takia.

- (5) Kansainvälisten verkkovierailupalvelujen vähittäistason tarjonnan osalta suosituksessa ei yksilöidä mitään kansainvälisten verkkovierailujen vähittäismarkkinaa merkitykselliseksi markkinaksi (muun muassa) siitä syystä, että kansainvälisiä verkkovierailupalveluja ei osteta erikseen vaan ne ovat osa laajempaa kuluttajatuotetta, jonka asiakkaat ostavat kotioperaattoriltaan.
- (6) Kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat niiden alueella yleensä asuvien matkaviestinasiakkaiden etujen turvaamisesta ja edistämisestä, eivät myöskään pysty valvomaan muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vierailuverkkojen operaattoreiden toimintaa, joista nämä asiakkaat ovat riippuvaisia käyttäessään kansainvälisiä verkkovierailupalveluja. Tämä rajoitus heikentäisi myös jäsenvaltioiden sellaisten toimenpiteiden tehokkuutta, jotka perustuvat niille jäljelle jäävään toimivaltaan antaa kuluttajansuojasääntöjä.
- (7) Tämän vuoksi jäsenvaltioilla on painetta ryhtyä toimiin kansainvälisten verkkovierailumaksujen alentamiseksi, mutta vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä kansallisten sääntelyviranomaisten suoritettavaksi säädetty ennakkosääntelymekanismi on osoittautunut riittämättömäksi siihen, että viranomaiset voisivat päättäväisesti ajaa kuluttajien etua tällä nimenomaisella alalla.
- (8) Lisäksi 1 päivänä joulukuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa Euroopan sähköisen viestinnän sääntelystä ja markkinoista vuonna 2004¹⁵ komissiota kehoitettiin kehittämään uusia aloitteita, joiden avulla voitaisiin laskea valtioiden rajat ylittävien matkapuheluiden korkeita hintoja, ja Eurooppa-neuvosto totesi 23. ja 24. maaliskuuta 2006 päätelmissään, että kohdennettu, tehokas ja yhdennetty tieto- ja viestintäteknologiapolitiikka niin Euroopan kuin jäsenvaltioidenkin tasolla on oleellinen edellytys uudistetun Lissabonin strategian¹⁶ talouskasvua ja tuottavuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiselle ja korosti samassa yhteydessä, miten tärkeää verkkovierailumaksujen hintojen alentaminen on kilpailukyvyille.
- (9) Vaikka vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä säädettiin – tuolloin ilmeisten näkökohtien pohjalta – kaikkien kaupan esteiden poistamisesta tältä yhdenmukaistettavalta alalta, tämä ei voi estää yhdenmukaistettujen sääntöjen mukauttamista rinnan muiden näkökohtien kanssa, jotta löydettäisiin mahdollisimman tehokkaat keinot saavuttaa korkeatasoinen kuluttajansuoja ja parantaa samalla sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä.

---

¹⁵ Euroopan parlamentin päätöslauselma 2005/2052(INI).

¹⁶ Tiedonanto kevään Eurooppa-neuvostolle – Kasvua ja työtä Euroopan tulevaisuuden hyväksi – Uusi alku Lissabonin strategialle, KOM (2005) 24, 2.2.2005, ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät 23. ja 24. maaliskuuta 2006.

- (10) Siksi on tarpeen muuttaa vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää, jotta voidaan poiketa muutoin sovellettavista säännöistä, eli että palveluvalikoimien hinnat pitäisi huomattavan markkinavoiman puuttuessa määrittää kaupallisella sopimuksella, ja asettaa täydentäviä sääntelyvelvoitteita, jotka heijastavat kansainvälisten verkkovierailupalvelujen erityispiirteitä.
- (11) Verkkovierailujen vähittäis- ja tukkumarkkinat omaavat ainutlaatuisia piirteitä, jotka oikeuttavat poikkeukselliset toimenpiteet, jotka ovat laajakantoisempia kuin vuoden 2002 sääntelyjärjestelmän mekanismit.
- (12) Sääntelyvelvoitteita pitäisi verkkovierailuasiakkaiden etujen suojaamiseksi asettaa niin vähittäis- kuin tukkutasollakin, koska kokemus on osoittanut, että kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tukkuhinnoista saadut alennukset eivät välttämättä näy verkkovierailujen vähittäishintojen alentumisena, koska siihen ei ole kannustimia. Toisaalta toimet vähittäishintojen alentamiseksi, ilman että puututaan näiden palvelujen tarjontaan liittyvien tukkutaso kustannusten tasoon, voisivat vääristää kansainvälisten verkkovierailumarkkinoiden kunnollista toimintaa.
- (13) Velvoitteiden pitäisi tulla voimaan mahdollisimman nopeasti, joskin operaattoreille on annettava kohtuullisesti aikaa sopeuttaa hintojaan ja palveluvalikoimaansa, jotta ne pystyvät noudattamaan velvoitteita, ja niitä on sovellettava jäsenvaltioissa sellaisenaan.
- (14) Olisi otettava käyttöön yhteinen mekanismi, jonka nimeksi tulee ”eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaate”, jotta varmistetaan, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan kansainvälisistä verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puheluja soittaessaan tai vastaanottaessaan, ja jotta siten saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja turvataan matkaviestinoperaattoreiden välinen kilpailu. Yhteinen mekanismi tarvitaan palvelujen valtioiden rajat ylittävän luonteen vuoksi, jotta matkaviestinoperaattoreilla olisi yksi yhteinen ja johdonmukainen sääntelyjärjestelmä, joka perustuu objektiivisiin perusteisiin.
- (15) Tehokkain ja oikeasuhteisin mekanismi kansainvälisten verkkovierailupuhelujen hintatason sääntelemiseksi edellä kuvattujen näkökohtien mukaisesti on yhteisön laajuisen minuuttikohtaisen enimmäishinnan asettaminen niin vähittäis- kuin tukkutasollakin.
- (16) Tämän yhteisen mekanismin pitäisi varmistaa, että kansainvälisten verkkovierailujen vähittäishinnat heijastavat kohtuullisemmin palvelun tarjonnasta aiheutuvia kustannuksia samalla kun operaattorit säilyttävät vapauden kilpailla eriyttämällä tarjontaansa ja mukauttamalla hinnoittelurakennettaan markkinaolosuhteiden ja asiakkaiden mieltymysten mukaan.

- (17) Yhteisen mekanismin pitäisi olla helposti toteutettavissa ja valvottavissa, jotta minimoitaisiin toimenpiteiden kohteeksi joutuville operaattoreille ja mekanismin täytäntöönpanon valvonnasta vastaaville kansallisille sääntelyviranomaisille aiheutuva hallinnollinen taakka.
- (18) Enimmäishintarajoituksissa olisi otettava huomioon kansainvälisen verkkovierailupuhelun eri osatekijät (kuten yleiskustannukset, merkinanto, nouseva liikenne, välitys ja laskeva liikenne) ja kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tarjoamiskustannusten erot puheluissa, jotka soitetaan johonkin kohteeseen vierailumaassa, ja puheluissa, jotka soitetaan takaisin verkkovierailuasiakkaan kotimaahan tai kolmanteen yhteisössä sijaitsevaan maahan.
- (19) Kansainvälisen verkkovierailupuhelun tukkutasen tarjonnan enimmäishintarajoituksen on perustuttava kohdeverkkomaksun keskimääräiseen minuuttihintaan huomattavan markkinavoiman operaattoreiden osalta, koska nämä maksut kuuluvat jo viranomaisvalvonnan piiriin vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisesti, ja ne pitäisi sen vuoksi määrittellä kustannuslähtöisyysperiaatteen mukaisesti. Kun otetaan huomioon yksittäiseen matkaviestinverkkoon laskevan liikenteen markkinan erityispiirteet ja kansainvälisten verkkovierailujen valtioiden rajat ylittävä luonne, ne muodostavat myös vakaan perustan sääntelylle, joka edustaa matkaviestinverkkojen kustannusrakenteita koko yhteisössä. Keskimääräinen kohdeverkkomaksu muodostaa luotettavan kiintopisteen peruskustannustekijöille tukkutasolla, ja tällaisen keskimääräisen kohdeverkkomaksun asianmukaiseen kertoimeen perustuvan tukkutasen enimmäishintarajoituksen pitäisi siten antaa takeet siitä, että säänneltyjen verkkovierailuvierailupalvelujen tarjoamiskustannukset voidaan kattaa.
- (20) Vähittäistasolla sovellettavan enimmäishintarajoituksen pitäisi antaa verkkovierailuasiakkaille takeet siitä, että heiltä ei laskuteta kohtuutonta hintaa verkkovierailupuhelun soittamisesta, samalla kun se jättää kotioperaattoreille riittävästi toimintavaraa eriyttää asiakkaille tarjoamiaan tuotteita.
- (21) Ulkomailla soitettavien puhelujen tässä asetuksessa tarkoitettujen kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tarjoajilla on oltava aikaa mukauttaa vähittäishintojaan vapaaehtoisesti tässä asetuksessa säädettyjen enimmäishintarajoitusten mukaisiksi. Kohtuullinen aika tätä varten on kuusi kuukautta, jotta markkinatoimijat voivat tehdä tarvittavat mukautukset.
- (22) Enimmäishintarajoitusta olisi samaan tapaan sovellettava hintoihin, joita verkkovierailuasiakkaat voivat joutua maksamaan puhelujen vastaanottamisesta ulkomailla yhteisön alueella, jotta varmistettaisiin, että hinnat heijastaisivat paremmin tällaisen palvelun tarjoamiskustannuksia, ja jotta asiakkaat tietäisivät paremmin, kuinka paljon he joutuvat maksamaan vastatessaan matkapuhelimeensa ulkomailla.

- (23) Tämä asetus ei saisi estää tarjoamasta asiakkaille innovatiivisia palveluja, jotka ovat edullisempia kuin tässä asetuksessa säädettyt minuuttikohtaiset enimmäishinnat.
- (24) Tämän asetuksen hinnoitteluvaatimuksia olisi sovellettava riippumatta siitä, onko verkkovierailuasiakkailta kotioperaattoreidensa kanssa etukäteismaksuun vai jälkikäitelaskutukseen perustuva sopimus, jotta kaikki matkapuhelimien käyttäjät hyötyisivät sen säännöksistä.
- (25) Tässä asetuksessa tarkoitetun keskimääräisen kohdeverkkomaksun olisi perustuttava kansallisten sääntelyviranomaisten toimittamiin ja komission säännöllisesti julkaisemiin tietoihin. Tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden alaisille operaattoreille olisi annettava kohtuullinen aika varmistaa, että niiden hinnat pysyvät muutettujen ja julkaistujen enimmäishintarajoitusten puitteissa.
- (26) Jotta parannettaisiin yhteisön alueella soitettavien ja vastaanotettavien verkkovierailupuhelujen vähittäishintojen avoimuutta ja helpotettaisiin verkkovierailuasiakkaiden matkapuhelimen käyttöä koskevien päätösten tekoa ulkomailla, matkapuhelinpalvelujen tarjoajien olisi annettava verkkovierailuasiakkailleen mahdollisuus saada helposti tietoa vierailujäsenvaltiossa heihin sovellettavista verkkovierailuhinnoista pyyntöä vastaan ja kuluitta. Avoimuus edellyttää myös, että tarjoajat antavat tietoa verkkovierailuhinnoista asiakkaiden tehdessä liittymäsopimuksia ja että ne antavat asiakkailleen säännöllisesti ajantasaista tietoa hinnoista sekä mahdollisista merkittävistä hintamuutoksista.
- (27) Vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisten tehtävien suorittamisesta vastaavilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla tarvittavat valtuudet tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanon valvontaan omalla alueellaan. Niiden pitäisi myös seurata matkaviestinasiakkaille tarjottavien puhelu- ja datapalvelujen hintakehitystä yhteisön alueella tapahtuvissa verkkovierailuissa, ottaen erityisesti huomioon yhteisön syrjäisimmillä alueilla soitettaviin verkkovierailupuheluihin liittyvät erityiset kustannukset ja tarpeen varmistaa, että nämä kustannukset voidaan kattaa riittävästi tukumarkkinoilla. Niiden olisi varmistettava, että matkapuhelimien käyttäjillä on saatavissaan ajantasaista tietoa tämän asetuksen soveltamisesta.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen.
- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁷ mukaisesti.

---

¹⁷ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (30) Tämän ehdotuksen tavoitteina on perustaa yhteinen mekanismi sen varmistamiseksi, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan kansainvälisistä verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puheluja soittaessaan tai vastaanottaessaan, ja saavuttaa siten korkeatasoinen kuluttajansuoja ja turvata matkaviestinoperaattoreiden välinen kilpailu, mutta koska jäsenvaltiot eivät pysty saavuttamaan näitä tavoitteita hallitusti, yhdenmukaisesti ja riittävän nopeasti vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (31) Tätä asetusta on tarkasteltava uudelleen viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta sen varmistamiseksi, että se on edelleen tarpeellinen ja asianmukainen sähköisen viestinnän markkinoilla tuolloin vallitsevien olosuhteiden kannalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteinen mekanismi, ”eurooppalaisten kotimarkkinoiden periaate”, jolla varmistetaan, että yleisten matkaviestinverkkojen käyttäjät eivät yhteisön alueella matkustaessaan joudu maksamaan kansainvälisistä verkkovierailupalveluista kohtuuttomia hintoja puheluja soittaessaan ja vastaanottaessaan, ja jotta siten saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja turvataan matkaviestinoperaattoreiden välinen kilpailu. Siinä säädetään säännöistä hinnoille, joita matkaviestinoperaattorit voivat periä yhteisön alueella soitettavien ja vastaanotettavien puhelujen kansainvälisten verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta, ja sitä sovelletaan sekä verkko-operaattoreiden toisiltaan perimiin tukkutason hintoihin että kotioperaattorin vähittäistasolla perimiin hintoihin.
2. Tämä asetus muodostaa direktiivin 2002/21/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun erityistoimenpiteen.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2002/21/EY 2 artiklassa, direktiivin 2002/19/EY 2 artiklassa ja direktiivin 2002/22/EY 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:
- (a) ”kotioperaattorilla” tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa verkkovierailuasiakkaalle yleisiä maanpäällisiä matkapuhelinpalveluja vähittäistasolla;
  - (b) ”kotiverkolla” tarkoitetaan yleistä maanpäällistä matkaviestinverkkoa, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja jota kotioperaattori käyttää yleisten maanpäällisten matkapuhelinpalvelujen tarjoamiseen verkkovierailuasiakkaalle;
  - (c) ”kansainvälisellä verkkovierailulla” tarkoitetaan matkapuhelimen tai muun laitteen käyttöä puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen silloin, kun verkkovierailuasiakas on muussa jäsenvaltiossa kuin oman kotiverkkonsa sijaintivaltiossa, kotiverkon ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;
  - (d) ”säännellyllä verkkovierailupuhelulla” tarkoitetaan verkkovierailuasiakkaan vierailuverkossa soittamaa matkapuhelua, jonka kohdeverkko on yhteisön alueella sijaitseva yleinen puhelinverkko;
  - (e) ”verkkovierailuasiakkaalla” tarkoitetaan yhteisössä sijaitsevan yleisen maanpäällisen matkaviestinverkon avulla yleisiä maanpäällisiä matkapuhelinpalveluja tarjoavan operaattorin asiakasta, joka käyttää matkapuhelinta tai muuta laitetta puhelujen soittamiseen tai vastaanottamiseen vierailuverkossa kotiverkon ja vierailuverkon operaattorin välisin järjestelyin;
  - (f) ”vierailuverkolla” tarkoitetaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotiverkon sijaintivaltiossa sijaitsevaa yleistä maanpäällistä matkaviestinverkkoa, jonka avulla verkkovierailuasiakas voi soittaa tai vastaanottaa puhelua kotiverkon operaattorin kanssa tehdyin järjestelyin.

3 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät tukkuhinnat

Kokonaistukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi periä verkkovierailuasiakkaan kotiverkon operaattorilta säännellyn verkkovierailupuhelun tarjoamisesta, mukaan luettuna muun muassa nouseva liikenne, välitys ja laskeva liikenne, ei saa ylittää liitteen I mukaisesti määriteltyä soveltuvaa minuuttihintaa.

4 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät vähittäishinnat

Jollei 5 artiklan soveltamisesta muuta johdu, kokonaisvähittäishinta – ilman alv:tä – jonka kotioperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan säännellyn verkkovierailupuhelun tarjoamisesta, saa olla enintään 130 prosenttia liitteen I mukaisesti määritellystä puheluun sovellettavasta enimmäistukkuhinnasta. Tämän artiklan mukaisiin hintarajoituksiin sisältyvät kaikki säänneltyjen verkkovierailujen tarjoamiseen liittyvät kiinteät elementit, kuten puhelun muodostamisesta tai valinnaisista palveluista perittävät maksut.

5 artikla

Säänneltyjen verkkovierailupuhelujen vähittäishintojen enimmäisrajoitusten soveltamisen aloittaminen

Edellä 4 artiklassa säädetyt velvoitteet tulevat voimaan kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

6 artikla

Verkkovierailupuhelujen vastaanottamisesta yhteisössä perittävät vähittäishinnat

Kokonaisvähittäishinta minuutilta – ilman alv:tä – jonka kotioperaattori voi periä verkkovierailuasiakkaaltaan tämän vierailuverkossa vastaanottamista puheluista, saa olla enintään 130 prosenttia 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistusta keskimääräisestä kohdeverkkomaksusta. Tämän artiklan mukaisiin hintarajoituksiin sisältyvät kaikki säänneltyjen verkkovierailujen tarjoamiseen liittyvät kiinteät elementit, kuten kertaluonteiset tai valinnaisista palveluista perittävät maksut.

7 artikla

Vähittäishintojen avoimuus

1. Jokaisen kotioperaattorin on pyynnöstä toimitettava verkkovierailuasiakkaalleen yksilölliset tiedot vähittäishinnoista, joita asiakkaaseen sovelletaan tämän soittaessa tai vastaanottaessa puheluja vierailujäsenvaltiossa.
2. Asiakas voi valita, tekeekö hän tämän pyynnön soittamalla matkapuhelimella vai lähettämällä tekstiviestin (SMS) kotioperaattorin tätä tarkoitusta varten osoittamaan numeroon, ja vastaanottaako hän tiedot puhelun aikana vai tekstiviestinä (jälkimmäisessä tapauksessa ilman aiheetonta viivästymistä).

3. Edellä tarkoitetut tiedot on tarjottava veloitusetta niin pyynnön tekemisen kuin tiedon vastaanottamisenkin osalta.
4. Tässä artiklassa mainituilla yksilöllisillä hintatiedoilla tarkoitetaan hintoja, jotka laskutetaan kyseiseen verkkovierailuasiakkaaseen sovellettavan hinnaston mukaisesti puhelujen soittamisesta ja vastaanottamista missä tahansa jäsenvaltion vierailuverkossa.
5. Kotioperaattoreiden on annettava uusille asiakkaille liittymäsopimusten tekemisen yhteydessä täydelliset tiedot sovellettavista verkkovierailuhinnoista. Kotioperaattoreiden on lisäksi annettava asiakkailleen säännöllisesti ajantasaista tietoa hinnoista sekä ilmoitettava heille aina kun hinnat muuttuvat merkittävästi.

8 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on valvottava tämän asetuksen täytäntöönpanoa omalla alueellaan.
2. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden alaisilta yrityksiltä kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanon ja sen valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot. Näiden yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä sekä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti että sen vaatimalla tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeasuhteisia tehtävien suorittamiseen nähden.
3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ryhtyä toimiin omasta aloitteestaan tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.
4. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että tässä asetuksessa asetettuja velvoitteita on rikottu, sillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.
5. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän asetuksen soveltamiseen liittyvät ajantasaiset tiedot yleisesti saataville siten, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten käytettävissä.
6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava verkkovierailuasiakkaille tarjottavien puhelu- ja datapalvelujen tukku- ja vähittäishintojen kehitystä, mukaan luettuina tekstiviestipalvelut (SMS) ja multimediatekstiviestipalvelut (MMS), erityisesti yhteisön syrjäisimmillä alueilla, ja pyynnöstä ilmoitettava tällaisen seurannan tulokset komissiolle.
7. Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten väliset riita-asiat, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, on ratkaistava direktiivin 2002/21/EY 20 ja 21 artiklan mukaisissa kansallisen tason riitojenratkaisumenettelyissä.

8. Myös direktiivin 2002/22/EY 34 artiklan mukaisia tuomioistuimen ulkopuolisia riitojenratkaisumenettelyjä on oltava käytettävissä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita koskevien ratkaisemattomien riitojen käsittelyä varten, joissa osapuolina on kuluttajia ja (kansallisesta lainsäädännöstä riippuen) muita loppukäyttäjiä.

9 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ilmoitettava viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

10 artikla

Keskimääräinen kohdeverkkomaksu

1. Keskimääräinen kohdeverkkomaksu määritetään liitteessä II vahvistettujen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti kansallisten sääntelyviranomaisten 2 ja 4 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen pohjalta.
2. Kunkin kansallisen sääntelyviranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle – komission kyseisessä pyynnössä asettaman määräajan puitteissa – liitteessä II eritellyt tiedot.
3. Komissio julkaisee 1, 2 ja 4 kohdan mukaisesti määritetyn keskimääräisen kohdeverkkomaksun säännöllisin väliajoin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
4. Keskimääräisen kohdeverkkomaksun ensimmäistä tämän asetuksen voimaantulon jälkeistä julkaisemista varten komissio voi käyttää uusimpia liitteen II mukaisia tietoja, joita se on kerännyt direktiivin 2002/21/EY 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti valvoakseen vuoden 2002 sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa.
5. Tämän asetuksen vaatimusten alaisten yritysten on varmistettava, että kaikki hintamuutokset, joita 3, 4 ja 6 artiklan noudattaminen edellyttää, tulevat voimaan kahden kuukauden kuluessa kustakin tämän artiklan edeltävien kohtien mukaisesta julkaisemisesta.
6. Tarvittavat muutokset liitteen II mukauttamiseksi tekniikan tai markkinoiden kehitykseen tekee komissio 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

Direktiivin 2002/21/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2002/21/EY 1 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

“5. Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta mitään sellaista erityistoimenpidettä, joka toteutetaan matkapuhelujen kansainvälisten verkkovierailuhintojen sääntelemiseksi”.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen toimintaa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Komissio perustelee kertomuksessa kantansa sen suhteen, onko sääntelyä tarpeen jatkaa vai onko se mahdollisesti kumottava, markkinoiden kehityksen valossa ja kilpailun näkökulmasta. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta ja kansallisilta sääntelyviranomaisilta tietoja, jotka on toimitettava ilman aiheutonta viivästymistä.

13 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY 22 artiklalla perustettu viestintäkomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Ilmoitusvelvollisuudet

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamisesta.

15 artikla

Täytäntöönpano

Tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

3 artiklassa tarkoitettujen säänneltyjen verkkovierailupuhelujen soittamisesta perittävät tukkuhinnat

Kokonaistukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi periä verkkovierailuasiakkaan kotiverkon operaattorilta säännellyn verkkovierailupuhelun soittamisesta kyseisessä vierailuverkossa, ei saa ylittää 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistua keskimääräistä kohdeverkkomaksua vastaavaa minuuttihintaa kerrottuna:

- a) kahdella, jos säännelty verkkovierailupuhelu soitetaan numeroon, joka kuuluu yleiseen puhelinverkkoon siinä jäsenvaltiossa, jossa vierailuverkko sijaitsee; tai
- b) kolmella, jos säännelty verkkovierailupuhelu soitetaan numeroon, joka kuuluu yleiseen puhelinverkkoon muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vierailuverkko sijaitsee.

Tämän liitteen mukaisiin hintarajoituksiin sisältyvät kaikki kiinteät elementit, kuten puhelun muodostamisesta perittävät maksut.

LIITE II

10 artiklassa tarkoitetun keskimääräisen kohdeverkkomaksun laskeminen

- (1) Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:
- a) ”Kansallisella painotetulla keskimääräisellä kohdeverkkomaksulla” tarkoitetaan H MV-operaattorikohtaisten kohdeverkkomaksujen keskiarvoa painotettuna H MV-operaattorikohtaisten aktiivisten tilaajien määrällä;
  - b) ”H MV-operaattorikohtaisella kohdeverkkomaksulla” tarkoitetaan keskimääräistä minuuttihintaa (mukaan luettuna puhelun muodostamiskustannukset), joka perustuu kolmen minuutin puheluun arkisin päiväsaikaan, ilman alv:tä ja kyseisen jäsenvaltion valuutassa ilmaistuna, laskettuna hinnoista, joita kukin H MV-operaattori perii verkkoonsa laskevasta puheliikenteestä, kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymän menettelyn mukaisesti määritettynä;
  - c) ”H MV-operaattorilla” tarkoitetaan yleisen maanpäällisen matkaviestinverkon operaattoria, joka on direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan mukaisesti nimetty huomattavaksi markkinavoimaksi tällaiseen verkkoon laskevan liikenteen markkinoilla kyseisessä jäsenvaltiossa;
  - d) ”H MV-operaattorikohtaisilla aktiivisilla tilaajilla” tarkoitetaan kokonaismäärää, joka saadaan laskemalla yhteen kunkin H MV-operaattorin omien aktiivisten tilaajien lukumäärä ja jokaisen muun matkaviestinoperaattorin, joka käyttää H MV-operaattorin verkkoa laskevaan liikenteeseen, aktiivisten tilaajien lukumäärä;
  - e) ”aktiivisilla tilaajilla” tarkoitetaan aktiivisia matkapuhelinliittymän tilaajia (mukaan luettuina sekä etukäteismaksuun että jälkikäteislaskutukseen perustuvat liittymät) kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymän menettelyn mukaisesti määritettynä.
- (2) Asetuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistava keskimääräinen kohdeverkkomaksu on kansallisten painotettujen keskimääräisten kohdeverkkomaksujen keskiarvo, joka on painotettu kussakin jäsenvaltiossa olevien aktiivisten tilaajien kokonaismäärällä. Se lasketaan käyttäen jäljempänä 3 kohdassa yksilöityjä tietoja, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 10 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisen pyynnön mukaisesti.

- (3) Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle seuraavat tiedot:
- a) kansallinen painotettu keskimääräinen kohdeverkkomaksu, ja
  - b) kaikkien HMOV-operaattorikohtaisten aktiivisten tilaajien kokonaismäärä kyseisessä jäsenvaltiossa,
- kummassakin tapauksessa sen päivämäärän osalta, joka yksilöidään komission pyynnössä tätä tarkoitusta varten.
- (4) Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden valuutta on muu kuin euro, komissio muuntaa ilmoitetut kansalliset painotetut keskimääräiset kohdeverkkomaksut euroiksi käyttäen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistua, komission 3 kohdan mukaisesti yksilöimänä päivämääränä voimassa ollutta valuuttakurssia.